

Відповідно до одержаних даних був проведений аналіз та вивчена екстенсивність аскарозної інвазії.

В умовах господарства найнижчий пік аскарозної інвазії серед поросят 3-5-місячного віку в господарстві припадає на середину зими і початок весни. Зокрема, в лютому цей показник досягає мінімального рівня і становить лише 12,3%. На нашу думку, це пов'язано з несприятливими кліматичними умовами для розвитку яєць збудника в зовнішньому середовищі до інвазійної стадії (низька температура, як в свинарнику так і в зовнішньому середовищі).

Починаючи з травня місяця екстенсивність інвазії плавно зростає і її максимальний рівень припадає на середину літнього періоду (68,2 – 70,0%), охоплюючи майже все поголів'я свиней даного віку. Це пов'язано з тим, що в літні місяці відбувається інтенсивне зараження поросят інвазійними яйцями, які формуються в статевозрілу стадію через 2-2,5 місяці. З настанням холодної погоди екстенсивність інвазії різко знижується і в січні становила лише 12,5%.

При вивченні вікової динаміки зараженості свиней в господарстві аскаридами виявили, що найбільшою екстенсивність інвазії була в групі поросят віком 2,5 – 4,5 місяці і становила 73,3% (табл. 7). Дещо меншою екстенсивність інвазії була в групі тварин 5-6-місячного віку – 65,0% і в групі відгодівлі – 50,0%.

У свиноматок екстенсивність інвазії була досить на низькому рівні, а усі досліджені поросята-сисуні і кнури, не містили в фекаліях яєць збудника.

Вікова динаміка інтенсивності інвазії була аналогічною до екстенсивності інвазії, плавно зменшуючись у тварин на відгодівлі порівняно до молодняка 2,5-4,5-місячного віку в 2,69 рази. У свиноматок інтенсивність інвазії, порівняно з молодими тваринами, була на мінімальному рівні.

Результати наших досліджень показують, що аскароз свиней широко поширений в зоні лісостепу України і зокрема в центральній частині Вінницької області. В умовах СФГ «Відродження» Немирівського району Вінницької області найвищий показник екстенсивності інвазії припадає на липень-серпень місяць і сягає 68,2-70,0%, а найнижчий – наприкінці зими – 12,3%.

Найвища екстенсивність аскарозної інвазії виявлена в групі молодняка 2,5-4,5-місячного віку (73,3%), менші показники в групі відгодівлі (50,0%), і ще менші в групі свиноматок (37,5%), в групі поросят-сисунів інвазія не виявлена. Всього із досліджених 75 тварин аскаридами було інвазовано 38, що склало – 50,7%.

УДК 619:616.993.192.6

Рябий В.Ю. студент II року навчання магістратури за спеціальністю 211 «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Мушинський А.Б., кандидат біол. наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ОКРЕМІ ОСОБЛИВОСТІ ЕПІЗООТОЛОГІЇ АСКАРИДИОЗУ КУРЕЙ В УМОВАХ ПОДІЛЛЯ

Особливу харчову цінність становить м'ясо птиці. Але в збільшенні виробництва м'яса та підвищенні його якості значною перелоною є захворювання птиці, особливо інвазійні, в тому числі й аскаридіоз.

Дослідження проводили впродовж 2019-2020 років на кафедрі інфекційних та інвазійних хвороб факультету ветеринарної медицини і технологій у тваринництві Подільського державного аграрно-технічного університету в умовах приватного сектору деяких населених пунктів Немирівського району Вінницької області.

Аналіз епізоотичної ситуації щодо гельмінтозів курей вивчали на основі проведення гельмінтоооскопічних та гельмінтоскопічних досліджень, а також розтину загиблих та вимушено забитих курчат та дорослих курей.

Вивчення ендемічних паразитозів проводили в літньо-осінньо-зимовий періоди в умовах приватного сектору різних населених пунктів Немирівського району з долівковою технологією утримання.

Проби посліду (не менше 15 з кожної групи) відбирали з пташників, де утримувалася птиця різних вікових груп і досліджували в умовах лабораторії кафедри паразитології факультету ветеринарної медицини ПДАТУ та районної державної лабораторії ветеринарної медицини.

Зажиттєву діагностику гельмінтозів птиці проводили шляхом гельмінтоо-вокопроскопічних досліджень за методом Дарлінга на наявність яєць гельмінтів і гельмінтоскопії посліду методом послідовних промивань.

Для виявлення яєць гельмінтів методом Дарлінга брали фекалії в кількості 5 г поміщали у стаканчик з 30 мл води і розмішували. Суміш проціджували у центрифугувальні пробірки і центрифугували 2 хвилини, після чого верхній шар рідини зливали, а до осаду доливали суміш однакових частин гліцерину і кухонної солі. Суміш у пробірках збовтували і вдруге центрифугували. Яйця, щільність яких нижча за щільність розчину гліцерину і кухонної солі, спливають на поверхню рідини. З поверхневого шару дротяною петлею брали краплю рідини на предметне скло і досліджували під мікроскопом на наявність яєць гельмінтів.

Для зажиттєвого виявлення гельмінтів методом послідовних промивань брали порцію фекалій поміщали в кювету з водою, розмішували і відстоювали 5 хвилин, після цього шар рідини зливали, а до осаду добавляли ще чистої води і знову давали відстоятися 5 хвилин. Цю операцію проводили до тих пір, поки верхній шар не став прозорим. Потім надосадову рідину зливали, а осад досліджували мікроскопічно і за допомогою бінокулярної лупи. Мікроскопію проводили при малому збільшенні мікроскопу (окуляр 8, об'єктив 10).

Також проводили патологоанатомічну діагностику загиблих та вимушено забитих курей. Видову належність гельмінтів визначали за К.І. Скрябіним та Е.М. Матевосян.

Копроскопічними дослідженнями встановлено значне поширення гельмінтів у курей приватних пташників с. Обідне, с. Ковалівка, с. Сподахи, с. Володівка.

Найпоширенішими представниками кишкової паразитофауни курей даного регіону є аскарідії, гетеракиси, капілярії та сингамуси, що зустрічаються у вигляді моно- і поліінвазій.

У птахів с. Обідне, с. Ковалівка та с. Володівка діагностували аскарідіоз, гетеракоз, капіляріоз та сингамоз, проте з різною екстенсивністю та інтенсивністю інвазії. У с. Сподахи виявляли аскарідіозно-гетеракозну інвазію, а с. Володівка – аскарідіозно-сингамозну.

Найбільшого поширення у досліджених селах набув аскаридіоз курей. Його екстенсивність коливалась, залежно від регіону від 26,3 до 41,5%, а інтенсивність – від 2,1 до 6,8 яєць у краплі. Що стосується гетеракозо, то за винятком с. Володівка, в усіх інших селах він реєструвався, хоча із значно нижчою екстенсивністю (10,1-20,1%) та інтенсивністю (2,4-3,8 яєць у краплі) інвазії.

Разом з тим, такі гельмінтози як капіляріоз та сингамоз реєстрували не в усіх населених пунктах та із низькою екстенсивністю та інтенсивністю інвазії.

Результати досліджень свідчать про значне поширення гельмінтозних інвазій курей у населених пунктах Немирівського району.

Слід відзначити, що видовий склад паразитофауни залежить від віку птиці, ефективності ветеринарних обробок та епізоотичної ситуації регіону.

УДК 619.636

Самуріна А. О., студентка IV курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Наукові керівники – Федянович А. М., Тимченко Л. Д., викладачі ветеринарних дисциплін Новомосковський коледж ДДАЕУ, Дніпропетровська обл., Україна

ПІСЛЯОПЕРАЦІЙНИЙ ДОГЛЯД ЗА ТВАРИНАМИ ПІСЛЯ СТЕРИЛІЗАЦІЇ ТА КАСТРАЦІЇ

У моїй практиці після стерилізації ми розповідаємо власнику тварини, щоб обробляли шов 70% спиртом чи хлоргексидином (раз на добу). Якщо кішка буде дуже часто розлизувати шов потрібно надягнути попону. Як правило, вже через 10-12 днів шви знімаються і кішка після цього може ходити без попони. Також для попередження розвитку інфекції, ми рекомендуємо затосовувати антибіотик (в основному «Амоксицилін» в день операції, наступне введення через 48 годин); для зняття запалення та знеболення «Мелоксівет» – в день операції, і дали наступні 2 дні після операції, для прискорення загоєння рани – масляний комплекс вітамінів «Тетравіт», для покращення роботи серця – «Сульфокамфокаїн».

Перший день кішка перебуває у такому собі «напівсвідомому» стані: погане орієнтування в просторі, порушення координації рухів, кволість. Тому на цей час потрібно забезпечити кішці спокій та добре доглядати за нею (наприклад, слідкувати щоб та не залазила на високі місця, з яких може впасти).

Коли тварина виходить з наркозу, їй можна запропонувати води, якщо самостійно пити воду кішка ще не може, але хоче, тоїї потрібно напоїти з піпетки чи шприця.

Догляд за кішкою після стерилізації полягає, головним чином, в суворому дотриманні рекомендацій ветеринара. Якщо шви набрякли, почервоніли або гнояться слід негайно звернутися до лікаря.

Після операції можливі такі ж симптоми, як втрата ваги, нетримання сечі, блювання, проблеми с координацією. Буває так, що кіт довго відходить від наркозу, і лежить з широко відкритими очима. Тоді потрібно закапувати в них фізрозчин, який допоможе врятувати тварину від пересихання сітківки ока.

Перше годування kota після кастрації проводять не раніше ніж через 20 годин, але не варто примушувати їсти, якщо тварина відмовляється. Корми краще підібрати рідкі, легкозасвоювані, але поживні: бульйон, молочнокислі